

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدين بوم وېر زنده يک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دھيم
از آن به که کشور به دشمن دھيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

استاد محمد نسیم "اسیر"

23 دسمبر 2012

ننگ و نام!!!

نوشته های جناب میرویس ودان محمودی که همیشه مملو از احساس وطنپرستی و مردم دوستی میباشد، بر من اثر عمیق میگذارد. مضمون انتشار یافته امروز 21 دسمبر شان در سایت مبارز "افغانستان آزاد – آزاد افغانستان" به عنوان « وطنپرستی نژاد پرستی نیست، بل افتخار و بالندگی ست» که آنگده از سوز عشق به افغانستان عزیز است، مرا به یاد شعری انداخت که چند سال پیش با چنین سوزی سروده شده و به نشر هم رسیده است. اینک همان شعر را بحیث تکرار حسن به تائید از نوشته آقای محمودی بدست نشر میسپارم:

وطن!! ای عشق تو عشرتقزای خاطر تنگم

توئی نامم، توئی ننگم، توئی بویم، توئی رنگم

ترا چون گوهر نایاب از کف داده ام، افسوس

چه بی بویم، چه بی رنگم، چه بی نامم، چه بی ننگم

توئی معشوق بی مانند، بی تو نیست آرامم

توئی محبوب بی همتا که رفتی مفت از چنگم

به دامانت همه شوقم، همه مستی همه ذوقم

به هجرانت سیهروزم، بدآموزم، بدآهنگم

گهی سازم گهی سوزم، گهی شامم گهی روزم

گهی شیرین گهی شورم، گهی صلحم گهی جنگم

جنون بیخودی هایم رسد جائی که دور از تو
ملامت میکند پیران و طفـلان میزند سنگم
چنان سررشته هستی ز هجرت رفته از دستم
گهی نشگفته مسرورم، گهی بیهوده دلتنگم
سرور از من چه میجوئی که بی تو کمتر از خاکم
نشاط از من چه میخواهی که من افسرده چون سنگم
مرا دیوانه میخوانند { اسیر } امروز همبـزمان
که گه با خویش میخندم، گهی با خویش میجنگم

(م. نسیم { اسیر } - شهر بن المان، مارچ 1992م)